

143

Besluit van 24 februari 1993, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en enige andere rechtspostionele regelingen in verband met het met de centrales van overheidspersoneel overeengekomen pakket arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen 1992 voor de sector rijk

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 12 november 1992, nr. AB92/U1209, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsvoorwaarden Rijkspersoneel;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 2 februari 1993, nr. WO4.92.0562);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 12 februari 1993, nr. AB93/134, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Arbeidsvoorwaarden, afdeling Arbeidsvoorwaarden Rijkspersoneel;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen Rijksambtenarenreglement¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De aanduiding «1» voor het eerste lid vervalt.
2. Het tweede lid vervalt.

B

In artikel 2 wordt een nieuw derde lid ingevoegd, luidend:

3. Op de ambtenaar die is aangesteld voor het verrichten van enkele diensten niet vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld, zijn niet van toepassing:

- a. hoofdstuk II, paragraaf 4;
- b. de artikelen 14 en 16 tot en met 20d;
- c. de hoofdstukken IV en V;
- d. hoofdstuk VI, paragrafen 2 en 3;
- e. de artikelen 43, 46, 47 en 49.

C

In artikel 5 vervalt het vierde lid, onder gelijktijdige vernummering van het vijfde en zesde lid tot respectievelijk het vierde en vijfde lid.

D

In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het tweede lid, onder d, wordt vervangen door:

d. voor het verrichten van werkzaamheden, waarvoor slechts tijdelijk een beroep op de arbeidsmarkt kan worden gedaan;

2. In het tweede lid worden de aanduidingen voor de onderdelen f, g, h en i gewijzigd in respectievelijk h, i, j en k onder invoeging van nieuwe onderdelen f en g, luidend:

f. voor het incidenteel verrichten van werkzaamheden, vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij telkenmale het bevoegd gezag, gehoord de ambtenaar, vaststelt op welke tijdstippen daadwerkelijk door de ambtenaar dienst wordt verricht;

g. voor het verrichten van enkele diensten niet vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld;

3. In het vierde lid wordt de zinsnede «genoemd onder e en g van het tweede lid» vervangen door: genoemd onder d, e en i van het tweede lid.

E

Artikel 7, vierde lid, komt te luiden:

4. De ambtenaar voor wie een salarisschaal geldt behorend tot hoofdgroep V of VI van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, dan wel die een ambt bekleedt vermeld in bijlage A van genoemd besluit, wordt in algemene dienst van het rijk aangesteld, met uitzondering van de ambtenaar werkzaam bij een Hoog College van Staat.

F

In artikel 8, tweede lid, vervalt de zinsnede «van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk of».

G

In artikel 10, eerste lid, vervalt de zinsnede «van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk of».

H

Na artikel 12c wordt een nieuw artikel 12d ingevoegd, luidend:

Artikel 12d

Aan de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 6, tweede lid, onder g, wordt – voor zover nodig in afwijking van het bepaalde in de artikelen 12 en 12a – schriftelijk medegedeeld voor welke dienst of diensten hij is aangesteld en tegen welke beloning.

I

In artikel 14 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De aanduiding «1.» voor het eerste lid vervalt.
2. Het tweede lid vervalt.

J

Na artikel 14 wordt een nieuw artikel 15 ingevoegd, luidend:

Artikel 15

De beloning van de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 6, tweede lid, onder g, wordt bepaald op een bedrag voor elk geval, of voor elke te verrichten dienst, afzonderlijk vast te stellen.

K

In artikel 21 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «het bepaalde in dit artikel» vervangen door: het bepaalde in dit hoofdstuk.
2. Het derde lid komt te luiden:
3. Aan de ambtenaar van 55 jaar en ouder wordt niet opgedragen dienst te verrichten tussen 22.00 uur en 06.00 uur tenzij het een gedeelte van een dienst betreft die doorloopt na 22.00 uur en ten laatste eindigt om 24.00 uur.
3. Het vierde tot en met negende lid worden vernummerd tot vijfde tot en met tiende lid.
4. Ingevoegd wordt een nieuw vierde lid, luidend:
4. Van het bepaalde in het vorige lid kan voor de duur van telkens ten hoogste één jaar worden afgeweken indien de ambtenaar dit heeft aangevraagd danwel zeer gewichtige redenen van dienstbelang hiertoe noodzaken, mits de bedrijfsgeneeskundige heeft verklaard dat daartegen geen bezwaar bestaat.
5. In het achtste lid wordt de zinsnede «het bepaalde in het tweede tot en met zesde lid» vervangen door: in het tweede tot en met zevende lid.
6. In het negende lid wordt de zinsnede «het bepaalde in het tweede tot en met zesde lid, alsmede in de tweede volzin van het zevende lid» vervangen door: het bepaalde in het tweede tot en met zevende lid, alsmede de tweede volzin van het achtste lid.

L

Na artikel 21 wordt een nieuw artikel 21a ingevoegd, luidend:

Artikel 21a

1. De werktijd van de ambtenaar van 57 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 32 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

2. De werktijd van de ambtenaar van 61 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 24 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

3. De in het eerste danwel tweede lid bedoelde ambtenaar dient op het moment van de eerste vermindering van de werktijd tenminste 5 aaneengesloten jaren in dienst te zijn van het rijk.

4. Voor de uren uitgaand boven de in het eerste en tweede lid genoemde 32 onderscheidenlijk 24 uur, wordt de ambtenaar geacht met verlof te zijn.

5. Op het salaris van de in het eerste respectievelijk tweede lid bedoelde ambtenaar wordt een inhouding toegepast ter grootte van 5% onderscheidenlijk 10% van het salaris dat voor hem zou gelden zonder werktijdvermindering op grond van dit artikel.

6. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt omtrent de verrekening van extra inkomsten uit arbeid of bedrijf met het salaris van de in het eerste en tweede lid bedoelde ambtenaar regels vast.

M

In artikel 22 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het vijfde lid, onder b, wordt de zinsnede «als bedoeld in artikel 21, lid 4» vervangen door: als bedoeld in artikel 21, vijfde lid.

2. In het negende lid vervalt de laatste volzin.

3. In het tiende lid, onder b, vervalt de zinsnede «en waarbij de in de derde volzin van het negende lid genoemde periode van dertig kalenderdagen wordt begrepen in de periode van 26 weken».

4. Het tiende lid, onder e, komt te luiden:

e. verlof van korte duur verleend op basis van artikel 32a, 33, 33b, 33c, of 33d van dit besluit.

5. Ingevoegd wordt een nieuw elfde lid, luidend:

11. Met ingang van de dag dat de ambtenaar op grond van artikel 21a gedeeltelijk geen dienst verricht vervalt de in het vijfde lid, onder a, bedoelde verhoging van de vakantieaanspraak.

N

In artikel 32a, vierde lid, wordt de zinsnede «genoemd in artikel 21, lid 4» vervangen door: genoemd in artikel 21, vijfde lid.

O

In artikel 66a vervalt het derde lid.

P

Artikel 96, tweede lid komt te luiden:

2. Ontslag op een van de in het vorige lid genoemde gronden kan slechts plaatsvinden, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van Onze Minister, dan wel binnen de rijksdienst indien het betreft een ambtenaar die is aangesteld in algemene dienst van het rijk, andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem

passende werkzaamheden op te dragen, dan wel indien deze zodanige werkzaamheden weigert te aanvaarden. Bij het opdragen van passende werkzaamheden zal, teneinde het ontstaan dan wel het vergroten van feitelijke ongelijkheden tegen te gaan, uitgangspunt zijn, dat voorrang wordt gegeven aan vrouwelijke ambtenaren.

ARTIKEL II

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit² wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 13 vervalt het tweede lid, onder vernummering van het derde en vierde lid tot tweede en derde lid.

B

In artikel 20 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «het bepaalde in dit artikel» vervangen door: het bepaalde in deze paragraaf.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. Aan de werknemer van 55 jaar en ouder wordt niet opgedragen dienst te verrichten tussen 22.00 uur en 06.00 uur tenzij het een gedeelte van een dienst betreft die doorloopt na 22.00 uur en ten laatste eindigt om 24.00 uur.

3. Het vierde tot en met negende lid worden vernummerd tot vijfde tot en met tiende lid.

4. Ingevoegd wordt een nieuw vierde lid, luidend:

4. Van het bepaalde in het vorige lid kan voor de duur van telkens ten hoogste één jaar worden afgeweken indien de werknemer dit heeft aangevraagd danwel zeer gewichtige redenen van dienstbelang hiertoe noodzaken, mits de bedrijfsgeneeskundige heeft verklaard dat daartegen geen bezwaar bestaat.

5. In het achtste lid wordt de zinsnede «het bepaalde in het tweede tot en met zesde lid» vervangen door: in het tweede tot en met zevende lid.

6. In het negende lid wordt de zinsnede «het bepaalde in het tweede tot en met zesde lid, alsmede in de tweede volzin van het zevende lid» vervangen door: het bepaalde in het tweede tot en met zevende lid, alsmede de tweede volzin van het achtste lid.

C

Na artikel 20 wordt een nieuw artikel 20a ingevoegd, luidend:

Artikel 20a

1. De werktijd van de werknemer van 57 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 32 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

2. De werktijd van de werknemer van 61 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 24 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

3. De in het eerste danwel tweede lid bedoelde werknemer dient op het moment van de eerste vermindering van de werktijd tenminste 5 aaneengesloten jaren in dienst te zijn van het rijk.

4. Voor de uren uitgaand boven de in het eerste en tweede lid

genoemde 32 onderscheidenlijk 24 uur, wordt de werknemer geacht met verlof te zijn.

5. Op het salaris van de in het eerste respectievelijk tweede lid bedoelde werknemer wordt een inhouding toegepast ter grootte van 5% onderscheidenlijk 10% van het salaris dat voor hem zou gelden zonder werktijdvermindering op grond van dit artikel.

6. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt omtrent de verrekening van extra inkomsten uit arbeid of bedrijf met het salaris van de in het eerste en tweede lid bedoelde werknemer regels vast.

D

In artikel 21 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het vijfde lid, onder b, wordt de zinsnede «bedoeld in artikel 20, lid 4» vervangen door: bedoeld in artikel 20, vijfde lid.

2. In het negende lid vervalt de laatste volzin.

3. In het tiende lid, onder b, vervalt de zinsnede «en waarbij de in de derde volzin van het negende lid genoemde periode van dertig kalenderdagen wordt begrepen in de periode van 26 weken».

4. Het tiende lid, onder e, komt te luiden:

e. verlof van korte duur verleend op basis van artikel 30a, 30b, 30d, 30e of 30f van dit besluit.

5. Ingevoegd wordt een nieuw elfde lid, luidend:

11. Met ingang van de dag dat de werknemer op grond van artikel 21a gedeeltelijk geen dienst verricht vervalt de in het vijfde lid, onder a, bedoelde verhoging van de vakantieaanspraak.

E

In artikel 30a, vierde lid, wordt de zinsnede «genoemd in artikel 20, lid 4» vervangen door: genoemd in artikel 20, vijfde lid.

ARTIKEL III

Het Ambtenarenreglement Staten-Generaal³ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 vervalt de zinsnede «niet is ambtenaar degene, met wie een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht is gesloten;».

B

Voor de huidige tekst van artikel 4 wordt een 1. geplaatst onder toevoeging van een nieuw tweede lid, luidend:

2. Op de ambtenaar die is aangesteld voor het verrichten van enkele diensten niet vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld, zijn niet van toepassing:

a. hoofdstuk II, paragraaf 4;

b. de artikelen 20 en 24 tot en met 32;

c. de hoofdstukken IV en V;

d. hoofdstuk VI, paragrafen 2 en 3;

e. de artikelen 78, 80, 82 en 84.

C

In artikel 5 vervalt het vierde lid.

D

In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het tweede lid, onder d, komt te luiden:

d. voor het verrichten van werkzaamheden, waarvoor slechts tijdelijk een beroep op de arbeidsmarkt kan worden gedaan;

2. In het tweede lid worden de aanduidingen voor de onderdelen f, g, h en i gewijzigd in respectievelijk h, i, j en k onder invoeging van nieuwe onderdelen f en g, luidend:

f. voor het incidenteel verrichten van werkzaamheden, vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij telkenmale het bevoegd gezag, gehoord de ambtenaar, vaststelt op welke tijdstippen daadwerkelijk door de ambtenaar dienst wordt verricht;

g. voor het verrichten van enkele diensten niet vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld;

3. In het vierde lid, wordt de zinsnede «genoemd onder e en g van het tweede lid» vervangen door: genoemd onder d, e en i van het tweede lid.

E

In artikel 7, tweede lid, vervalt de zinsnede «van een privaatrechtelijke in een publiekrechtelijke of».

F

In artikel 10, eerste lid, vervalt de zinsnede «van een privaatrechtelijke in een publiekrechtelijke of».

G

Na artikel 15 wordt een nieuw artikel 15a ingevoegd, luidend:

Artikel 15a

Aan de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 6, tweede lid, onder g, wordt – voor zover nodig in afwijking van het bepaalde in de artikelen 12 en 13 – schriftelijk medegedeeld voor welke dienst of diensten hij is aangesteld en tegen welke beloning.

H

In artikel 20 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De aanduiding «1.» voor het eerste lid vervalt.

2. Het tweede lid vervalt.

I

Na artikel 20 wordt een nieuw artikel 21 ingevoegd, luidend:

Artikel 21

De beloning van de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 6, tweede lid, onder g, wordt bepaald op een bedrag voor elk geval, of voor elke te verrichten dienst, afzonderlijk vast te stellen.

J

In artikel 34 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «het bepaalde in dit artikel» vervangen door: het bepaalde in dit hoofdstuk.
2. Het derde lid komt te luiden:
3. Aan de ambtenaar van 55 jaar en ouder wordt niet opgedragen dienst te verrichten tussen 22.00 uur en 06.00 uur tenzij het een gedeelte van een dienst betreft die doorloopt na 22.00 uur en ten laatste eindigt om 24.00 uur.
3. Het vierde tot en met negende lid worden vernummerd tot vijfde tot en met tiende lid.
4. Ingevoegd wordt een nieuw vierde lid, luidend:
  4. Van het bepaalde in het vorige lid kan voor de duur van telkens ten hoogste één jaar worden afgeweken indien de ambtenaar dit heeft aangevraagd danwel zeer gewichtige redenen van dienstbelang hiertoe noodzakelijk, mits de bedrijfsgeneeskundige heeft verklaard dat daartegen geen bezwaar bestaat.
5. In het achtste lid wordt de zinsnede «het bepaalde in het tweede tot en met zesde lid» vervangen door: in het tweede tot en met zevende lid.
6. In het negende lid wordt de zinsnede «het bepaalde in het tweede tot en met zesde lid, alsmede in de tweede volzin van het zevende lid» vervangen door: het bepaalde in het tweede tot en met zevende lid, alsmede de tweede volzin van het achtste lid.

K

Na artikel 34 wordt een nieuw artikel 34a ingevoegd, luidend:

Artikel 34a

1. De werktijd van de ambtenaar van 57 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 32 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.
2. De werktijd van de ambtenaar van 61 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 24 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.
3. De in het eerste danwel tweede lid bedoelde ambtenaar dient op het moment van de eerste vermindering van de werktijd tenminste 5 aaneengesloten jaren in dienst te zijn van het rijk.
4. Voor de uren uitgaand boven de in het eerste en tweede lid genoemde 32 onderscheidenlijk 24 uur, wordt de ambtenaar geacht met verlof te zijn.
5. Op het salaris van de in het eerste respectievelijk tweede lid bedoelde ambtenaar wordt een inhouding toegepast ter grootte van 5% onderscheidenlijk 10% van het salaris dat voor hem zou gelden zonder werktijdvermindering op grond van dit artikel.
6. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt omtrent de verrekening van extra inkomsten uit arbeid of bedrijf met het salaris van de in het eerste en tweede lid bedoelde ambtenaar regels vast.

L

In artikel 35 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het vijfde lid, onder b, wordt de zinsnede «bedoeld in artikel 34, lid 4» vervangen door: bedoeld in artikel 34, vijfde lid.
2. In het negende lid vervalt de laatste volzin.

3. In het tiende lid, onder b, vervalt de zinsnede «en waarbij de in de derde volzin van het negende lid genoemde periode van dertig kalenderdagen wordt begrepen in de periode van 26 weken».

4. Het tiende lid, onder e, komt te luiden:

e. verlof van korte duur verleend op basis van artikel 54, 56, 58, 59 of 60 van dit besluit.

5. Ingevoegd wordt een nieuw elfde lid, luidend:

11. Met ingang van de dag dat de ambtenaar op grond van artikel 21a gedeeltelijk geen dienst verricht vervalt de in het vijfde lid, onder a, bedoelde verhoging van de vakantieaanspraak.

M

In artikel 54, vierde lid, wordt de zinsnede «genoemd in artikel 34, lid 4» vervangen door: artikel 34, vijfde lid.

N

In artikel 101 vervalt het derde lid.

ARTIKEL IV

Het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984⁴ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. De punt na de zinsnede «9°. leden van raden, besturen en commissies» wordt vervangen door een puntkomma.

2. Ingevoegd wordt een nieuw onderdeel c, luidend:

c. krachtens artikel 15 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement of een daarmee overeenkomende bepaling van gelijke strekking.

B

Voor de huidige tekst van artikel 11 wordt een 1. geplaatst onder toevoeging van een nieuw tweede en derde lid, luidend:

2. Het salaris van de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 6, tweede lid, onder f, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, wordt, met inachtneming van het bepaalde in artikel 5, tweede lid, vastgesteld op een bedrag per uur dat daadwerkelijk dienst wordt verricht.

3. Een teruggebrachte werktijd als bedoeld in artikel 21a van het Algemeen Rijksambtenarenreglement of een daarmee overeenkomende bepaling in een ander rechtspositiereglement is geen onvolledige werktijd in de zin van het eerste lid.

C

Artikel 12b komt te luiden:

1. Indien naar het oordeel van het bevoegde gezag sprake is van zeer goede of uitstekende vervulling van de functie kan een toelage voor de duur van een jaar worden toegekend aan:

a. de in artikel 4 bedoelde ambtenaar;

b. de in artikel 5 bedoelde ambtenaar die het maximum van de voor hem geldende salarisschaal heeft bereikt.

2. Indien naar het oordeel van het bevoegde gezag sprake is van

bijzondere omstandigheden kan de toelage voor een bepaalde duur langer dan een jaar worden toegekend.

3. De toelage bedraagt ten hoogste 10% van het voor de ambtenaar geldende salaris.

D

In artikel 17, tweede lid, wordt de zinsnede «d. 70% voor de uren op zondag en op de feestdagen genoemd in artikel 21, vierde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door:

d. 70% voor de uren op zondag;

e. 100% voor de uren op de feestdagen genoemd in artikel 21, vijfde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, Eerste Paasdag en Eerste Pinksterdag.

E

Na artikel 17 wordt een nieuw artikel 17a ingevoegd, luidend:

Artikel 17a

1. Aan de ambtenaar die krachtens een werktijdregeling als bedoeld in artikel 21 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement of in bepalingen van dezelfde strekking in een soortgelijke regeling, anders dan bij wijze van overwerk regelmatig of vrij regelmatig arbeid verricht op andere tijden dan op de dagen van maandag tot en met vrijdag tussen 8.00 en 18.00 uur wordt voor het in opdracht van het bevoegde gezag verrichten van arbeid op uren die afwijken van het krachtens de werktijdregeling vastgestelde rooster een toelage toegekend, voor zover met die uren het totaal van de per werkperiode vastgestelde aantal arbeidsuren niet wordt overschreden.

2. Op de in het eerste lid bedoelde toelage bestaat geen aanspraak indien tussen het geven van de opdracht en het verrichten van de arbeid meer dan 72 uur zijn verstreken.

3. De toelage bedraagt voor elk vol uur waarop in afwijking van de werktijdregeling arbeid is verricht 40% van het voor de ambtenaar geldende salaris per uur, met dien verstande dat dit percentage wordt berekend over ten hoogste het salaris per uur, dat is afgeleid van het salaris behorende bij salarisnummer 10 van salarisschaal 7.

F

In artikel 18a, tweede lid, onder b, wordt de zinsnede «genoemd in artikel 21, vierde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: genoemd in artikel 21, vijfde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

G

Artikel 18b komt te luiden:

1. Aan de ambtenaar kan om redenen van werving of behoud een toelage voor de duur van een jaar worden toegekend.

2. Indien naar het oordeel van het bevoegd gezag sprake is van bijzondere omstandigheden kan de toelage voor een bepaalde duur langer dan een jaar worden toegekend.

In artikel 23, achtste lid, onder b, wordt de zinsnede «genoemd in artikel 21, vierde lid van het Algemeen Rijksambtenarenreglement» vervangen door: genoemd in artikel 21, vijfde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

ARTIKEL V

Artikel 15 van de Overgangsregeling Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 wordt ingetrokken.

ARTIKEL VI

Het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk⁵ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1, onderdeel a, komt te luiden:

a. Onze Minister en bevoegd gezag: hetgeen daaronder wordt verstaan of daarmee wordt gelijkgesteld in het Verplaatsingskostenbesluit 1989.

B

In artikel 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het tweede lid wordt de zinsnede «het derde lid» vervangen door: het derde lid, onder a.

2. Het derde lid komt te luiden:

3. Indien een voorziening als bedoeld in het tweede lid niet mogelijk is ontvangt de ambtenaar:

a. die aantoonbaar een maaltijd in een daarvoor bestemde gelegenheid heeft genuttigd en betaald, een vergoeding gelijk aan de vergoeding voor een avondmaaltijd bij dienstreizen in Nederland ingevolge het Reisbesluit binnenland;

b. die niet aantoonbaar een maaltijd in een daarvoor bestemde gelegenheid heeft genuttigd en betaald, f 5,-.

3. Het vierde lid komt te vervallen.

ARTIKEL VII

Het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijkspersoneel⁶ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1 worden, na wijziging van de punt in een puntkomma in onderdeel c, de volgende onderdelen ingevoegd:

d. dienstauto: auto die ten behoeve van zakelijk gebruik eigendom is van het Rijk of vanwege het Rijk is gehuurd of geleast;

e. Onze minister: het hoofd van het betrokken ministerie;

f. plaats van tewerkstelling: de gebruikelijke ingang van het gebouw, gebouwencomplex of terrein waar de betrokkene gewoonlijk zijn werkzaamheden verricht, dan wel indien de uitoefening van het ambt zich uitstrekt over een ambtsgebied, de door het bevoegde gezag aangegeven plaats;

- g. privé-kilometers: alle door de betrokkene met de dienstauto verreden kilometers verminderd met
- het aantal kilometers tijdens dienstreizen;
  - het aantal woon/werkverkeerkilometers;

B

In artikel 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het tweede lid komt te vervallen.
2. Het derde en het vierde lid worden vernummerd tot respectievelijk het tweede en het derde lid.

C

Na artikel 3 wordt een nieuw artikel 3a ingevoegd, luidend:

Artikel 3a

1. De betrokkene aan wie door Onze minister schriftelijk toestemming is verleend om een dienstauto voor het afleggen van privé-kilometers te gebruiken is daarvoor per verreden kilometer een door Onze minister van Binnenlandse Zaken vast te stellen bedrag aan het Rijk verschuldigd.

2. Op basis van een zo nauwkeurig mogelijke inschatting van de af te leggen privé-kilometers wordt bij wijze van voorschot een maandelijks verschuldigd bedrag vastgesteld.

3. De op grond van het eerste lid verschuldigde bedragen worden verrekend met reeds betaalde voorschotten. De verrekening geschiedt binnen drie maanden na door Onze minister te bepalen tijdstippen.

4. De navolgende kosten die verband houden met het onderhoud en gebruik van een voor het afleggen van privé-kilometers ter beschikking gestelde dienstauto zijn voor rekening van de betrokkene:

- a. kosten voor boetes en bekeuringen;
- b. kosten voor reiniging van de auto;
- c. kosten voor aanpassingen aan of in de auto, tenzij Onze minister te

kennen heeft gegeven dat de aanpassingen in verband met de dienstuitoefening noodzakelijk zijn;

- d. parkeer-, veer- en tolgelden bij privé-gebruik van de auto.

5. De betrokkene kan worden verplicht tot gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door de dienst geleden schade verband houdende met het gebruik van een voor het afleggen van privé-kilometers ter beschikking gestelde dienstauto, voor zover deze aan hem is te wijten dan wel is veroorzaakt door een persoon wiens handelen aan de betrokkene kan worden toegerekend.

6. De kosten die verband houden met een tussentijdse beëindiging van een leasecontract voor een dienstauto kunnen geheel of gedeeltelijk op de betrokkene worden verhaald volgens de door Onze minister te stellen regels.

7. De meerkosten voor zowel het privé-gebruik als het zakelijk gebruik van de op verzoek van de betrokkene ter beschikking gestelde dienstauto waarvan de cataloguswaarde uitgaat boven het door Onze minister vastgestelde gebruikelijke bedrag worden op de betrokkene verhaald volgens de door Onze minister te stellen regels.

D

Artikel 4 komt te luiden:

1. In bijzondere gevallen kan een regeling worden getroffen, welke afwijkt van de bij of krachtens dit besluit gestelde regelen.
2. Ingeval andere dan de in dit besluit genoemde voordelen worden

genoten, kan een regeling worden getroffen, waarbij de hiervoor door de betrokkenen verschuldigde bedragen worden vastgesteld.

3. Regelingen bedoeld in het eerste en tweede lid, worden getroffen bij gemeenschappelijk besluit van Onze minister en Onze minister van Binnenlandse Zaken.

ARTIKEL VIII

Artikel 1 van het Besluit van 12 januari 1966, houdende aanwijzing van personen bedoeld in de artikelen B1, B2 en B3 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, die geen ambtenaar zijn, alsmede van personen, bedoeld in artikel B1, tweede lid, onder b en c, van de Algemene burgerlijke pensioenwet, die ambtenaar zijn (Stb. 1966, 8)⁷ wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel q wordt na de zinsnede «die op een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst zijn genomen» ingevoegd: danwel op of na 1 april 1993 in burgerlijke dienst van het rijk zijn aangesteld,.

2. In onderdeel u wordt na de zinsnede «in dienst genomen op een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht» ingevoegd: danwel op of na 1 april 1993 in burgerlijke dienst van het rijk zijn aangesteld,.

ARTIKEL IX

Voor de huidige tekst van artikel 5 van de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982⁸ wordt een 1. geplaatst onder toevoeging van een nieuw tweede lid, luidend:

2. Een teruggebrachte werktijd als bedoeld in artikel 21a van het Algemeen Rijksambtenarenreglement of een daarmee overeenkomende bepaling in een ander rechtspositiereglement is geen onvolledige werktijd in de zin van het eerste lid.

ARTIKEL X

Het Arbeidsovereenkomstenbesluit wordt ingetrokken.

ARTIKEL XI

Artikel I, onderdeel L is niet van toepassing ten aanzien van de rechterlijke ambtenaren bedoeld in de artikelen 3 en 108 van de Wet op de rechterlijke organisatie, en de rechterlijke ambtenaren in opleiding, bedoeld in artikel 59i van die wet.

ARTIKEL XII

Ambtenaren voor wie een salarisschaal geldt behorend tot hoofdgroep V of VI van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, alsmede ambtenaren die een ambt bekleden vermeld in bijlage A van genoemd besluit, die bij de inwerkingtreding van artikel I, onderdelen E en P van dit besluit nog niet in algemene dienst van het rijk zijn aangesteld, zijn met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit in algemene dienst van het rijk aangesteld, met uitzondering van de ambtenaren werkzaam bij een Hoog College van Staat.

¹ Stb. 1931, 248, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 15 januari 1993, Stb. 94

² Stb. 1931, 354, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 19 oktober 1992, Stb. 638

³ Stb. 1979, 123, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 15 januari 1993, Stb. 94

⁴ Stb. 1983, 571, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 augustus 1992, Stb. 515

⁵ Stb. 1973, 386, gewijzigd bij koninklijk besluit van 29 juni 1988, Stb. 316

⁶ Stb. 1983, 574, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 5 juli 1991, Stb. 403

⁷ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 21 mei 1992, Stb. 288

⁸ Stb. 1987, 526, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 9 april 1992, Stb. 220

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 april 1993 nr. 70

ARTIKEL XIII

Toelagen voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit toegekend op grond van de artikelen 12b of 18b van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 blijven gedurende de periode waarvoor zij zijn toegekend, doch ten hoogste voor een periode van drie jaren na de inwerkingtreding van artikel IV onderdeel C en F van dit besluit, gehandhaafd onder de voorwaarden waaronder zij waren toegekend, zolang en voor zover zij niet reeds eerder worden ingetrokken.

ARTIKEL XIV

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Artikel I, onderdeel I, Artikel II, onderdeel A, artikel III, onderdeel H en artikel IV, onderdelen D, F en H werken terug tot 1 januari 1993.

3. In afwijking van het eerste lid treden artikel I, onderdelen A tot en met D, H, J, K, eerste lid, L en M, vijfde lid, artikel II onderdelen B, eerste lid, C en D, vijfde lid, artikel III, onderdelen A tot en met D, G, I, J, eerste lid, K en L, vijfde lid, artikel IV, onderdeel A, B en E, artikel V, artikel VI, artikel VII, artikel VIII en XI in werking op 1 april 1993.

4. In afwijking van het eerste lid treden artikel I, onderdeel E en P, in werking op 1 juli 1993.

5. In afwijking van het eerste lid treedt artikel I, onderdelen F, G en O, artikel III, onderdelen E, F en N en artikel X in werking op 1 januari 1995.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat afschrift daarvan zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 24 februari 1993

Beatrix

De Minister van Binnenlandse zaken,
C. I. Dales

Uitgegeven de zestiende maart 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

ALGEMEEN

De voorliggende wijzigingen van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR), het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (BBRA 1984) en enige andere rechtspositionele regelingen bevatten de formalisering van de afspraken die gemaakt zijn tijdens het overleg voor de sector burgerlijk rijkspersoneel ter zake van het arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsbeleid 1992.

De wijzigingen betreffen de intrekking van het Arbeidsovereenkomstenbesluit, de aanstelling in algemene dienst van het rijk, de versoepeling van het verbod op nachtarbeid voor 55-plussers, de invoering van partiële arbeidsparticipatie voor senioren, de intrekking van de verplichte compensatie voor collectief aangewezen ADV-dagen, de reparatie van de regelgeving over de opbouw van het vakantieverlof, de verschuivings-toelage, de verhoging van de toelage onregelmatige dienst voor feest-dagen, differentiatie in beloning, de maaltijdvergoeding bij overwerk en het privé-gebruik van dienstauto's.

De onderliggende wijzigingen van het ARAR, het Arbeidsovereenkomstenbesluit (AOB) en het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (ARSG) zijn nagenoeg gelijkkluidend. Zij worden daarom gezamenlijk toegelicht. Alsdan dient onder het begrip ambtenaar tevens te worden verstaan werknemer in de zin van het AOB.

Intrekking Arbeidsovereenkomstenbesluit (artikel I, onderdeel A, B, C, D, F, G, H, J, en O, artikel III, onderdeel A t/m G, I en N, artikel IV, onderdeel A en B, artikel VIII en artikel X)

Binnen de rijksoverheid komt, naast de arbeidsverhouding op grond van een ambtelijke aanstelling, ook de arbeidsverhouding naar burgerlijk recht voor. Op deze arbeidsverhouding is een afzonderlijke rechtspositieregeling van toepassing, het AOB. In materieel opzicht komt het AOB grotendeels overeen met het ARAR.

Het bestaan van twee rechtspositieregelingen heeft tot gevolg dat binnen de rijksoverheid ook twee soorten werknemers voorkomen, te weten ambtenaren en werknemers op wie het AOB van toepassing is. Naar de huidige opvattingen van personeelsbeleid ligt het, in formele zin, maken van een dergelijk onderscheid niet meer voor de hand. Dit geldt temeer wanneer, zoals in de huidige situatie, het mogelijk is dat voor dezelfde functie zowel een ambtenaar kan worden aangesteld als een werknemer op grond van het AOB in dienst kan worden genomen. In de praktijk blijkt dan ook dat het AOB nog slechts wordt gehanteerd in een drietal bijzondere situaties, waarin een ambtelijke aanstelling niet mogelijk is omdat het ARAR niet voorziet in een passende aanstellingsgrond. Het betreft hier het verrichten van tijdelijke werkzaamheden die niet tot de reguliere taken van het betrokken dienstvak behoren, de aanneming van werk binnen een arbeidsverhouding en de figuur van de oproepkracht. Op dit moment zijn ongeveer 2400 personen op een totale personele bezetting van rond 148 000 personeelsleden in dienst genomen op grond van het AOB.

Daarnaast vergt het onderhoud van het AOB veel inspanning, enerzijds omdat wijzigingen in het ARAR altijd «dubbel» moeten worden geformaliseerd, anderzijds omdat bij de ministeries ten aanzien van beide regelingen met verschillen in rechtsgang kennis moet worden onderhouden.

Om deze redenen is het gewenst het AOB op te heffen en het ARAR

en het BBRA 1984 in verband daarmee aan te passen, zodanig dat voor de hierboven bedoelde bijzondere situaties het desbetreffende personeel ook een ambtelijke aanstelling kan worden geboden. Tevens wordt de mogelijkheid geopend over te gaan tot de tijdelijke aanstelling van ambtenaren voor functies die slechts voor een beperkte duur aan externen kunnen worden aangeboden.

Hoewel in formele zin het betrokken personeel in het vervolg een ambtelijke aanstelling verkrijgt, betekent dit niet dat daardoor ook in alle gevallen de ambtelijke rechtspositieregelingen onverkort van toepassing dienen te zijn. Met name voor het personeel dat wordt aangesteld in het kader van aanneming van werk binnen de arbeidsverhouding geldt, dat geen sprake is van een langdurig dienstverband met de daaraan verbonden rechten en plichten. Zaken als bijvoorbeeld de werktijdregeling en de vaststelling van de beloning zullen in een dergelijke situatie niet via de reguliere bepalingen kunnen worden benaderd. Daarom is het noodzakelijk enkele van de rechtspositionele bepalingen, zoals deze zijn neergelegd in het ARAR en het BBRA 1984 niet van toepassing te verklaren op deze categorie van personeel.

Voor de categorie personeel die in dienst wordt genomen voor tijdelijke extra werkzaamheden die niet behoren tot de reguliere taken van het betrokken dienstvak ligt dit anders. Gedurende de tijd dat er sprake is van een aanstelling dient dit personeel te worden beschouwd als een reguliere ambtenaar. Op hen zullen dan ook onverkort alle rechtspositionele regelingen van toepassing zijn.

Dit geldt ook voor het personeel dat als oproepkracht wordt aangesteld, zij het dat de regelingen uiteraard alleen van toepassing zullen zijn gedurende de tijd dat de oproepkracht daadwerkelijk dienst verricht.

Het toegankelijk maken van het ARAR voor personen voor wie nu uitsluitend een indienstneming krachtens het AOB mogelijk is zal met ingang van 1 april 1993 worden gerealiseerd. Vanaf deze datum bestaat er dan geen reden meer om personeel in dienst te nemen op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.

Om voor de omzetting van de dan nog bestaande arbeidsovereenkomsten in ambtelijke aanstellingen voldoende gelegenheid te bieden zal het AOB eerst met ingang van 1 januari 1995 worden ingetrokken.

Aanstelling in algemene dienst van het rijk (artikel I, onderdeel E en P en artikel XII)

In het voorjaar van 1991 werd bij de behandeling van het herplaatsingsbeleid bij de rijksoverheid door het kabinet besloten dat een onderzoek zou worden verricht naar de mogelijkheid de aanstelling in algemene dienst van het rijk nog in deze kabinetsperiode tot alle rijksambtenaren te doen uitstrekken.

Bij koninklijk besluit van 18 november 1987 tot wijziging van de artikelen 5, 7, 12, 12a, 57, 107, 110 en 115 van het ARAR (Stb. 1987, 555) is de aanstelling in algemene dienst van het rijk – in het kader van de bevordering van het functioneren van de rijksdienst – al geregeld voor de rijksambtenaren in de hoofdgroep VI van het BBRA 1984 (artikel 7, vierde lid van het ARAR). Deze aanstellingsvorm dient gebruikt te worden bij aanstelling van ambtenaren in een zgn. doelgroepfunctie d.w.z. een beleids-, staf- of algemene beheersfunctie.

Uit de Nota van Toelichting bij hogergenoemd besluit blijkt dat deze bepaling alleen geldt voor de bij de ministeries en daaronder ressorterende diensten, instellingen en bedrijven werkzame ambtenaren en niet voor de bij de Hoge Colleges van Staat werkzame ambtenaren. Het

beoogde doel van de invoering van de in artikel 7, vierde lid van het ARAR geregelde aanstelling in algemene dienst van het rijk was de bevordering van de interdepartementale mobiliteit. Hiermee zou de verkokering binnen de rijksdienst kunnen worden tegen gegaan, wat uiteindelijk dient te leiden tot een verbeterd functionerende rijksdienst.

Sindsdien is het belang van een succesvol beleid tot bevordering van de interdepartementale mobiliteit alleen maar groter geworden. In het kader van de in gang gezette Grote Efficiency Operatie en mogelijke departementale herindelingen, die uiteindelijk moeten leiden tot een aanmerkelijk kleinere rijksdienst die zich concentreert op kerntaken zal het belang van mobiliteit alleen maar toenemen.

Naast deze doelstelling kan invoering van de aanstelling in algemene dienst van het rijk een symbolische en psychologische werking hebben zowel richting ambtenaren als richting departementen. Door middel van de aanstelling in algemene dienst van het rijk wordt extra benadrukt dat de rijksoverheid één geheel is. Het aanstellen in algemene dienst accentueert dat ambtenaren niet slechts in dienst zijn van een departement, maar dat dit departement onderdeel is van een groter geheel: de rijksdienst. Het zou een mentaliteitsverandering kunnen bevorderen in die zin dat ook de departementen zich meer als onderdelen van één concern gaan beschouwen en dat verkokering wordt tegengegaan.

Aangezien de invoering van de aanstelling in algemene dienst van het rijk vooral van belang is voor dat deel van het rijksapparaat dat in het bijzonder met het beleidswerk en het hogere management geïdentificeerd wordt, is besloten dat per 1 juli 1993 tot invoering van de aanstelling in algemene dienst van het rijk wordt overgegaan bij alle functionarissen vanaf hoofdgroep V van het BBRA 1984. Hierdoor is het noodzakelijk dat het ARAR op enkele punten wordt gewijzigd. In de artikelsgewijze toelichting worden de wijzigingen voor zover nodig nader toegelicht.

Het rijkspersoneel in de hoofdgroepen I tot en met IV zal – mede rekening houdend met de ervaringen bij hoofdgroep V en hoger – op een nader te bepalen datum eveneens in algemene dienst van het rijk worden aangesteld.

Versoepeling verbod op nachtarbeid 55-plussers (artikel I, onderdeel K, tweede t/m zesde lid, M, eerste lid, en N, artikel II onderdeel B, tweede t/m zesde lid, D, eerste lid, en E, artikel III, onderdeel J, tweede t/m zesde lid, L, eerste lid, en M)

Het verbod op het verrichten van nachtdiensten voor 55-plussers is per 1 oktober 1990 in werking getreden. Deze maatregel is genomen om de als extra belastend gekwalificeerde nachtdiensten voor ouderen te vermijden. Deze diensten worden geacht te leiden tot een verhoogde mate van ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid. In verband met mogelijke problemen in de aanvangsfase is bepaald dat tot 1 januari 1992 van dit verbod kon worden afgeweken indien het dienstbelang dit noodzakelijk maakte.

Inmiddels is door ervaringen met het verbod in de praktijk gebleken dat enerzijds een strikte doorvoering ervan tot organisatorische problemen kan leiden, terwijl anderzijds blijkt dat sommige 55-plussers bij voorkeur nachtdiensten draaien vanwege de geringere werkdruk tijdens deze diensten. Afgesproken is dat de flexibiliteit die het verbod op nachtdiensten reeds voor het management op grond van gewichtige redenen van dienstbelang bood wordt uitgebreid tot de ambtenaar. Voortaan kan ook de 55-plusser aangeven of hij in afwijking van het verbod toch nachtdiensten wil verrichten. Voordat hiervoor toestemming wordt verleend, dient er een verklaring van geen bezwaar afgegeven te worden door de bedrijfsgeneeskundige. Om te bewerkstelligen dat er

telkens een moment van heroverweging is, geldt de afwijking van het verbod op nachtdienst in principe voor de duur van één jaar, waarna verlenging mogelijk is. Artikel 21 van het ARAR, artikel 20 van het AOB en artikel 34 van het ARSG zijn in dit besluit in bovengenoemde zin aangepast. Deze maatregel treedt in werking met ingang van de eerste van de kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Invoering partiële arbeidsparticipatie voor senioren (artikel I, onderdelen K, eerste lid, L en M, vijfde lid, artikel II, onderdelen B, eerste lid, C en D, vijfde lid, artikel III, onderdelen J, eerste lid, K en L, vijfde lid, artikel IV, onderdeel B, tweede lid, artikel IX en artikel XI)

In het rapport van de SOR-werkgroep leeftijdsbewust personeelsbeleid («Het belang van leeftijd»); aanzet tot een leeftijdsbewust personeelsbeleid van maart 1992, in te zien in de bibliotheek van het Ministerie van Binnenlandse Zaken) wordt ondermeer geconcludeerd dat de continuering van de arbeidsparticipatie van ouderen voor de overheidsorganisatie van belang is. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de specifieke kenmerken van deze groep werknemers. In het kader van het personeelsbeleid zal naast een preventief beleid, ter voorkoming van vroegtijdige uitstroom, in de curatieve sfeer een beleid ontwikkeld worden waarmee condities worden geschapen waaronder het voor oudere ambtenaren mogelijk en aantrekkelijk is om aan het arbeidsproces te blijven deelnemen. Daartoe is voor ambtenaren van 57 jaar en ouder de mogelijkheid van partiële arbeidsparticipatie senioren (PAS) geïntroduceerd. Dit beleid is gericht op het behoud van de oudere ambtenaar voor de dienst en onderscheidt zich daarmee van de inmiddels vervallen mogelijkheid voor deeltijd-VUT die een vorm van uitstroombesleid vertegenwoordigde. De ambtenaar krijgt in feite een keuze uit drie opties:

1. zonder bijzondere faciliteiten als voltijder of deeltijder doorwerken;
2. deelnemen aan de PAS met een werktijd van 32 (vanaf 57 jaar) of 24 uur (vanaf 61 jaar);
3. met VUT gaan (vanaf 61 jaar of met veertig dienstjaren).

Mits aan de voorwaarden wordt voldaan kan deze keuze op elk moment gemaakt worden. Een ambtenaar van 62, die deelneemt aan de PAS, kan dus ook nog voor VUT kiezen.

De PAS geldt, in tegenstelling tot de deeltijd-VUT, eveneens voor ambtenaren die in aanmerking komen voor een functioneel leeftijdsontslag (FLO). Nu naar aanleiding van het akkoord over de arbeidsvoorwaarden voor het burgerlijk rijksperoneel 1992 nog eens met nadruk zal worden gewezen op de in artikel 97 ARAR opgenomen mogelijkheid om na het bereiken van de FLO-gerechtigde leeftijd door te werken, kan de PAS juist voor deze groep een stimulans betekenen.

Het uitgangspunt van de regeling is dat in het algemeen gezien de door de werkgever veroorzaakte belasting boven een bepaalde werktijd (32 respectievelijk 24 uur per week) dermate zwaar geacht wordt dat er, om uitval wegens ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid en uitstroom naar VUT te voorkomen een leeftijdsbewuste maatregel moet zijn om duurzame participatie op hogere leeftijd mogelijk te maken en te stimuleren. Een dergelijke maatregel is dus in het belang van zowel de werkgever als de ambtenaar. Globaal gezien maakt de PAS het daarom voor 57-jarigen en ouder mogelijk om hun werktijd te verminderen tot 32 uur per week tegen 95% van hun salaris. Een ambtenaar van 61 jaar of ouder kan zijn werktijd ineens of na de PAS-32-uur terugbrengen tot 24

uur per week tegen 90% van zijn salaris. Overigens moet de potentiële deelnemer op het moment van de eerste werktijdvermindering vijf aaneengesloten jaren in dienst van het rijk zijn. Een dergelijke referentie-eis is niet ongebruikelijk bij dit soort regelingen (bijv. VUT en ouderschapsverlof) in verband met het bestaan van een stabiele arbeidsrelatie voordat van de faciliteit gebruik kan worden gemaakt. Deeltijdwerkers kunnen eveneens deelnemen aan de PAS mits zij langer dan 32 respectievelijk 24 uur werkten voor de deelname en vijf aaneengesloten jaren in dienst van het rijk zijn op het moment van de aanvang van de eerste werktijdvermindering op grond van de PAS.

De ambtenaar die deelneemt aan de PAS levert naast een deel van zijn salaris ook alle extra leeftijdsdagen van zijn vakantie-aanspraak in. De opbouw van deze dagen is neergelegd in artikel 22, vijfde lid, van het ARAR. De intrekking van deze dagen bij deelname aan de PAS is opgenomen in een nieuw elfde lid. Dat wil zeggen dat reeds verworven dagen ingeleverd worden (5 stuks) en de nog te verkrijgen dag op 60-jarige leeftijd niet wordt toegekend, of bij de PAS-24-uur eveneens wordt ingeleverd. Gelet op de vormgeving van de PAS zijn de leeftijdsdagen als systeem van arbeidsverlichting naast de PAS overbodig geworden. Dit geldt eveneens voor het half uur werktijdvermindering per dag voor ambtenaren van 60 jaar en ouder (circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 december 1971, nr. AB71/U963), die in het kader van het pakket arbeidsvoorwaarden 1992 ingetrokken is. In tegenstelling tot de leeftijdsdagen die alleen voor deelnemers aan de PAS komen te vervallen geldt de laatste maatregel voor alle ambtenaren van 60 jaar en ouder.

De ambtenaar die deelneemt aan de PAS heeft geen ADV-dagen. Zoals hieronder bij «intrekking van de verplichte compensatie voor collectief aangewezen ADV-dagen» nader zal worden toegelicht, hoeft een ambtenaar die geacht wordt dienst te verrichten op een dag waarop geen dienst wordt geëist vanwege de sluiting van het ministerie of een onderdeel daarvan (een tevoren aangewezen ADV-brugdag) deze niet gewerkte tijd op geen enkele wijze te compenseren. Dit geldt voor alle medewerkers zonder ADV-dagen.

De formele arbeidsduur van de ambtenaar die deelneemt aan de PAS wordt niet gewijzigd. Zijn werktijd daarentegen wordt teruggebracht tot 32 respectievelijk 24 uur. Dit betekent dat zijn salaris formeel gehandhaafd blijft op 100% (zijnde het (deeltijd-)salaris dat hij genoten zou hebben wanneer hij niet aan de PAS zou zijn gaan deelnemen) en er vervolgens een inhouding op wordt toegepast ten bedrage van 5 respectievelijk 10% van dat salaris. De keuze voor het systeem van inhouding betekent dat alle aan het salaris gerelateerde aanspraken berekend worden op basis van het 100% salaris. Dat wil zeggen dat de pensioenopbouw, het pensioenbijdrageverhaal, de wachtgelduitkering, de VUT-uitkering, de FLO-uitkering, de vakantieuitkering en de tegemoetkoming in de zin van de Interimregeling ziektekostenuitkering ambtenaren evenals aan het salaris gerelateerde toelagen en andere vergoedingen niet wijzigen als gevolg van deelname aan de PAS.

Bij toepassing van hoofdstuk VI van het ARAR wegens ziekte van de (voor zijn ontslag) PAS-deelnemer is echter sprake van doorbetaling van (een deel van) het salaris/de bezoldiging en niet van een aan het salaris gerelateerde aanspraak. De PAS-faciliteit blijft bovendien doorlopen. Bij (gedeeltelijke) doorbetaling in verband met ziekte dient derhalve op het salaris de PAS-inhouding plaats te vinden.

Het feit dat de werktijd van de ambtenaar wijzigt betekent dat daaraan gerelateerde aanspraken, zoals de opbouw van vakantie-aanspraken, wel

wijzigen. In een aantal gevallen, zoals in artikel 11 van het BBRA 1984 en artikel 5 van de Interimregeling ziektekosten ambtenaren is de omvang van de werktijd bepalend voor financiële aanspraken. Omdat de formele arbeidsduur van de ambtenaar met PAS niet wijzigt en zijn werktijd slechts wordt teruggebracht, is in de bovengenoemde artikelen een bepaling opgenomen die ervoor zorgt dat de arbeidsduur (zijnde de werktijd voor deelname aan de PAS) en niet de werktijd bepalend is voor de financiële aanspraken. Hierdoor blijft de Interimuitkering ongewijzigd en wordt twijfel over de grondslag voor uitkeringen op basis van het BBRA 1984 weggenomen.

Tot slot is in het ARAR een basisbepaling voor een anticumulatie-regeling opgenomen.

De wijzigingen zullen hierna in de artikelsgewijze toelichting voor zover noodzakelijk nader worden toegelicht. De PAS-maatregel treedt in werking op 1 april 1993.

Intrekking verplichte compensatie voor collectief aangewezen ADV-dagen (artikel I, onderdeel I, artikel II, onderdeel A en artikel III, onderdeel H)

In het pakket arbeidsvoorwaarden en werkgelegenheidsbeleid voor de sector burgerlijk rijkspersoneel 1991 is met de centrales van overheids-personeel overeengekomen dat maximaal 3 collectief aangewezen roostervrije dagen vastgelegd kunnen worden. Deze dagen worden afgeboekt van de ADV-dagen waarover de ambtenaar beschikt. In artikel 14, tweede lid, van het ARAR is in verband hiermee een bepaling opgenomen voor ambtenaren zonder ADV. Deze behelst dat de ambtenaar kon kiezen tussen inhalen van de niet gewerkte tijd, opname van een verlofdag of een inhouding op de bezoldiging. Deze bepaling is thans ingetrokken. Dit betekent dat een ambtenaar die geacht wordt dienst te verrichten op een collectief aangewezen roostervrije dag en geen ADV-dagen heeft (of heeft gehad) om deze tijd te compenseren, een voordeel geniet.

Reparatie regelgeving opbouw vakantieverlof (artikel I, onderdeel M, tweede tot en met vierde lid, artikel II, onderdeel D, tweede tot en met vierde lid, en artikel III, onderdeel L, tweede tot en met vierde lid)

Het systeem van de vakantieopbouw houdt in dat in beginsel uitsluitend vakantie wordt opgebouwd over de gewerkte tijd. Op dit beginsel is een aantal uitzonderingen gemaakt. Het tiende lid van artikel 22 van het ARAR geeft een limitatieve opsomming van niet gewerkte tijd die toch meetelt voor de opbouw van de verlofdagen (o.a. ziekte en vakantie). Het laatstgenoemde punt in die opsomming (e. verlof van korte duur), leidt in de praktijk tot verwarring in verband met de ruime formulering ervan. Daarom is er voor gekozen om limitatief op te sommen welke vormen van kortdurend verlof niet leiden tot een korting op de opbouw van vakantiedagen. Uitgangspunt daarbij is geweest dat er daadwerkelijk sprake moet zijn van een kortdurend, incidenteel verlof. Het betreft verlof bij sluiting van de Rijksdienst (artikel 32a ARAR, 30a AOB en 54 ARSG), verlof in verband met kiesrecht en wettelijke verplichtingen (artikel 33 ARAR, 30b AOB en 56 ARSG), vergaderingen van statutaire organen van ambtenarenorganisaties, kaderactiviteiten, cursussen en commissies van georganiseerd overleg in ambtenarenzaken (artikel 33b ARAR, 30d AOB en 58 ARSG), verlof wegens verhuizing (artikel 33c ARAR, 30e AOB en 59 ARSG) en wegens familie-omstandig-

heden (artikel 33d ARAR, 30f AOB en 60 ARSG). Bij alle andere vormen van verlof vindt in het vervolg een correctie plaats van het vakantieverlof. De dertig dagen drempel in artikel 22, negende lid kan in verband hiermee vervallen. Deze bepaling diende immers om administratieve rompslomp in verband met de korting voor korte periodes van verlof te voorkomen. Al deze vormen van verlof worden thans uitgezonderd van de korting op de opbouw van vakantie.

Een bijkomstige reden om de drempel te verwijderen was dat deze leidde tot verschillende kortingen op de opbouw van het vakantieverlof afhankelijk van de wijze waarop ouderschapsverlof werd opgenomen. Deze maatregel treedt in werking met ingang van de eerste kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Verschuivingstoelage (artikel IV, onderdeel E en artikel V)

Deze wijziging houdt verband met het opnemen in het BBRA 1984 van een nieuw artikel 17a inzake een toelage als vergoeding voor het inconvenient van een verschuiving van werktijden. Tot 1 januari 1984 was een dergelijke vergoeding opgenomen in artikel 14b van het ARAR. Deze bepaling werd ingetrokken bij de totstandkoming van het BBRA 1984. In het daarbij behorende overgangsrecht werd een bepaling opgenomen op grond waarvan artikel 14b ARAR in voorkomende gevallen nog wel gehanteerd kon worden. Voor structurele regeling van dit onderwerp in het BBRA 1984 zou eerst een onderzoek plaats moeten vinden om te bezien of een dergelijke bepaling nog wel wenselijk was. Inmiddels heeft een inventarisatie plaatsgevonden bij de departementen en is gebleken dat het instrument door een aantal departementen nog wordt gehanteerd en als een nuttig instrument wordt beschouwd. Het op korte termijn verschuiven van werktijden wordt als een reëel inconvenient gezien waar een toelage tegenover behoort te staan. Dit heeft er toe geleid om thans artikel 15 van het Overgangsrecht in te trekken en een permanente regeling op te nemen in het BBRA 1984. Daartoe is de oude bepaling art. 14b ARAR als basis gebruikt en waar nodig aangepast aan de systematiek en terminologie van het BBRA 1984. Bovendien is de bepaling op enkele inhoudelijke punten aangepast. Deze maatregel treedt in werking op 1 april 1993.

Differentiatie in beloning (artikel IV, onderdeel C en F en artikel XII)

Deze wijzigingen hebben betrekking op het instrumentarium van differentiatie in beloning op grond van functioneren en differentiatie in beloning op grond van arbeidsmarktknelpunten. Zij zijn het gevolg van twee in het jaar 1991 gehouden evaluaties, waarvan de daarop gebaseerde relevante beleidsmatige conclusies hieronder achtereenvolgens besproken zullen worden.

Bij de invoering van het huidige instrumentarium voor differentiatie in beloning op grond van functioneren op 1 januari 1989 is besloten dat de toepassing na twee jaar geëvalueerd zou worden. De door GITP/Management advies opgestelde evaluatie «Bewust belonen: een gewaardeerd personeelsinstrument» (in te zien in de bibliotheek van het Ministerie van Binnenlandse Zaken) leidde tot een aantal beleidsmatige conclusies, waarvan de belangrijkste is dat er voldoende aanleiding is om met het instrumentarium door te gaan. De onderhavige wijziging is een uitwerking van twee andere beleidsmatige conclusies die naar aanleiding van het GITP-rapport getrokken zijn.

Ten eerste is geconcludeerd dat het uitgangspunt voor de functione-

ringstoelage blijft dat deze in principe voor de duur van één jaar wordt toegekend. Er dient terughoudendheid te worden betracht met de toekenning van toelagen voor een langere duur. Wanneer bij uitzondering sprake is van de toekenning voor langere duur dient dit voor een bepaalde duur langer dan een jaar te zijn in plaats van voor onbepaalde duur. De toekenning voor bepaalde duur leidt ertoe dat een moment van heroverweging inzake de toekenning automatisch geïncorporeerd is in de besluitvorming en het stilzwijgend doorlopen van toelagen voorkomen wordt. Dit schept duidelijkheid zowel voor de ambtenaar als voor zijn omgeving en vergroot daardoor de effectiviteit van de toekenning. Het tweede lid van artikel 12b van het BBRA 1984 is in artikel IV onder C van dit besluit in die zin aangepast.

Ten tweede is geconcludeerd dat het maximumpercentage voor de functioneringstoelage niet dient te worden gedifferentieerd naar salarisschaal. Voorheen was de maximum hoogte van de toelage vastgesteld op een met de salarisschaal oplopend percentage van het maximum schaaalsalaris. Bij de gelijkstelling van het percentage is gekozen voor een functioneringstoelage die maximaal 10% van het (maximum) schaaalsalaris bedraagt. In verband hiermee zijn het derde en vierde lid van artikel 12b BBRA 1984 vervangen door één nieuw derde lid waarin het bovenstaande is vastgelegd.

De tweede evaluatie betreft de jaarlijkse evaluatie inzake de toepassing van het instrumentarium van differentiatie in beloning op grond van arbeidsmarktnelpunten. Uit deze evaluatie over het jaar 1990 is onder andere gebleken dat in de praktijk voor de arbeidsmarkttoelage in principe een termijn van een jaar wordt gehanteerd. In verband met hetgeen in het GITP-rapport is geconcludeerd ten aanzien van de termijnen voor de functioneringstoelage is het op zijn plaats om de termijnen voor de arbeidsmarkttoelage analoog te regelen. In verband met de duidelijkheid en een tevoren bepaald moment van heroverweging wordt derhalve in artikel IV onder F van dit besluit artikel 18b BBRA 1984 zodanig aangepast dat ook de arbeidsmarkttoelage in principe voor een jaar wordt toegekend. Wanneer de toelage in een uitzonderingsgeval voor langer dan een jaar wordt toegekend, is dit altijd voor een bepaalde duur.

Overigens kan worden opgemerkt dat het op basis van artikel 20 BBRA 1984 op elk moment mogelijk is om een onder toepassing van de eerdergenoemde artikelen toegekende toelage in te trekken indien de gronden waarop de toelage werd toegekend niet meer aanwezig zijn. Deze maatregel treedt in werking met ingang van de eerste kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Maaltijdvergoeding bij overwerk (artikel VI)

Aanleiding tot wijziging van het Besluit maaltijdvergoeding is het standpunt van de belastingdienst dat de regeling de fiscale toets niet kan doorstaan, omdat bij de bepaling van de maaltijdvergoeding bij overwerk geen rekening wordt gehouden met het feit dat in de privé-uitgaven een besparing ontstaat en bovendien de uitgaven voor een maaltijd in een daarvoor bestemde gelegenheid niet behoeven te worden aangetoond.

Deze opmerkingen hebben geleid tot wijzigingen van het derde lid van artikel 2 van het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk.

In het gewijzigde Besluit maaltijdvergoedingen bij overwerk worden aldus fiscaal bovenmatige vergoedingen vermeden, opdat de administratieve uitvoering zo min mogelijk zal worden belast met de uitbetaling van tot het loon te rekenen vergoedingen.

Deze maatregel treedt gelijktijdig met het nieuwe Reisbesluit binnenland in werking op 1 april 1993.

Privé-gebruik van dienstauto's (artikel VII)

Binnen de rijksoverheid bestond tot voor kort een verbod op het aan medewerkers voor privé-gebruik ter beschikking stellen van een rijksmotorvoertuig.

Privé-gebruik van een dienstauto was op grond van de Beschikking Beheer Motorrijtuigen Rijksoverheid (BBMR; Stcrt. 1951, 39) die regels bevatte omtrent de aanschaf en het gebruik van rijksmotorrijtuigen, namelijk niet mogelijk.

Bij gemeenschappelijk besluit van 17 juni 1991, nummer WJZ/V922590, (Stcrt. 1991, 141) van de ministers van Verkeer en Waterstaat, van Financiën en van Binnenlandse Zaken, is de BBMR ingetrokken. Bij deze intrekking heeft het Kabinet besloten dat voor zover privé-gebruik van een dienstauto ingevolge een schriftelijke aanwijzing van een minister mogelijk zou worden, verrekening van de kosten zou moeten plaatsvinden overeenkomstig een op te stellen regeling.

Deze regeling ter verrekening van autokosten wordt door middel van het onderhavige besluit opgenomen in het Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijkspersoneel (BBEBR).

Deze maatregel treedt gelijktijdig met het nieuwe Reisbesluit binnenland in werking op 1 april 1993.

Financiële consequenties

De financiële gevolgen van de in dit besluit opgenomen onderdelen van het pakket arbeidsvoorwaarden- en werkgelegenheidsmaatregelen 1992 voor de sector burgerlijk rijkspersoneel kunnen volledig worden tegemoet getreden binnen de bestaande decentrale arbeidsvoorwaardenruimte van de sector rijk.

Deregulering

Dit besluit is getoetst volgens de beknopte vragenlijst van de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur. Bedoelde toetsing wees uit dat de wijzigingen uit een oogpunt van deregulering geen bezwaren ontmoeten.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I, onderdeel A, artikel III, onderdeel A

Bij de intrekking van het AOB per 1 januari 1995 kan de bepaling in het ARAR op grond waarvan degene met wie een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht is gesloten, is uitgesloten van de toepassing van het ARAR vervallen.

Artikel I, onderdeel B en artikel III, onderdeel B

Gelet op de reden van aanstelling van de hier bedoelde ambtenaren dient een aantal bepalingen uit het ARAR niet op hen van toepassing te zijn. Het betreft hier de bepalingen over loopbaanvorming (hoofdstuk II, paragraaf 4 van het ARAR/ARSG), bezoldiging (artikelen 14 en 16 t/m 20 d, van het ARAR, respectievelijk artikelen 20 en 24 t/m 32 van het ARSG, dienst- en werktijden (hoofdstuk IV van het ARAR/ARSG),

vakantie (hoofdstuk V van het ARAR/ARSG) en enkele financiële bepalingen ingeval van ziekte (hoofdstuk VI, paragrafen 2 en 3 van het ARAR en de artikelen 43, 46, 47 en 49 van het ARAR, respectievelijk de artikelen 78, 80, 82 en 84 van het ARSG).

Artikel I, onderdeel C en artikel III, onderdeel C

De intrekking van het AOB maakt het noodzakelijk het ARAR ook voor leerplichtigen toegankelijk te maken. Dit geldt niet alleen voor gedeeltelijk leerplichtigen die, bijvoorbeeld in het kader van het leerlingwezen, in het vervolg een ambtelijke aanstelling moeten krijgen. Ook ten aanzien van volledig leerplichtigen bestaat de situatie dat voor een korte periode een dienstverband bestaat. Met name wordt hier bedoeld op de vakantiekrachten. De verbodsbepaling hen aan te stellen dient derhalve te vervallen.

Artikel I, onderdeel D, eerste en derde lid en artikel III, onderdeel D, eerste en derde lid

De huidige redactie van artikel 6, tweede lid, onder d, voorziet in de situatie dat personeel kan worden aangesteld ter vervanging van een afwezige ambtenaar. Dit vereist wel dat er sprake is van een ambtenaar die tijdelijk zijn functie niet kan uitoefenen (bijvoorbeeld in verband met ziekte, buitengewoon verlof).

Gebleken is dat er behoefte bestaat om ook tot aanstelling van een ambtenaar in tijdelijke dienst te kunnen overgaan indien er wel een reguliere arbeidsplaats voorhanden is, maar deze niet meer of nog niet is toegewezen aan een ambtenaar. Dit kan zich voordoen indien in het kader van een loopbaanbeleid (job-rotation, mobiliteit) een functie vacant komt, maar de beoogde opvolger nog niet uit zijn huidige functie kan vertrekken. Ook doet zich de situatie voor dat de vacante functie later in de tijd in het kader van een krimpoperatie wordt geschrapt, maar dat tot dat moment de werkzaamheden nog wel moeten worden verricht. Daarnaast kan er als gevolg van een tijdelijke piek in de reguliere werkzaamheden tijdelijk behoefte zijn aan meer personeel. Tot slot kan gedacht worden aan de situatie waarin een nieuwe functie tot ontwikkeling moet worden gebracht waarbij het bij het begin niet goed mogelijk is aan te geven aan welke eisen de functievervuller uiteindelijk moet voldoen. Een ambtenaar aanstellen in tijdelijke dienst voor de duur van de ontwikkeling van die nieuwe functie ligt dan in de rede.

De voorgestelde aanpassing van artikel 6, tweede lid, onder d, maakt een tijdelijke aanstelling in al deze gevallen mogelijk.

Teneinde de aan te stellen tijdelijke ambtenaar niet onverantwoord lang in onzekerheid te laten omtrent de duur van de tijdelijkheid is het bepaalde in artikel 6, vierde lid, van het ARAR van toepassing verklaard.

Artikel I, onderdeel D, tweede lid en artikel III, onderdeel D, tweede lid

Met het opnemen van deze twee aanstellingsgronden worden de figuren van de aanneming van werk binnen een ambtelijke aanstelling en het verrichten van tijdelijke werkzaamheden die niet tot de reguliere taken behoren respectievelijk de oproepkracht mogelijk gemaakt. In materieel opzicht komen deze aanstellingsgronden overeen met de bepaling in artikel 12, eerste lid, onder e, van het AOB («Het loon van de werknemer wordt bij de arbeidsovereenkomst bepaald op een bedrag, voor elk geval of voor elke te verrichten dienst afzonderlijk vast te stellen»), respectievelijk de thans bestaande indienstnemingsgrond in artikel 4, eerste lid, onder d, van het AOB («personeel, behorende tot een

zoom van arbeidskrachten, noodzakelijk voor de aanpassing van een dienst of bedrijf aan schommelingen in de hoeveelheid der te verrichten werkzaamheden»).

Artikel I, onderdeel E

Voor deze wijziging voorzagt artikel 7, vierde lid van het ARAR reeds in een beperkte vorm van aanstelling in algemene dienst van het rijk. Deze was uitsluitend bedoeld voor ambtenaren – bij de ministeries en daaronder ressorterende diensten, instellingen en bedrijven – in bepaalde functies (beleids-, staf- en algemene beheersfuncties) vanaf een bepaald niveau (hoofdgroep VI, schaal 15 en hoger BBRA 1984).

Kenmerk van deze aanstellingsvorm is de ont koppeling van de aanstelling en de tewerkstelling. De aanstelling vindt plaats in algemene dienst van het rijk en de tewerkstelling in een bepaalde functie bij een departement. Bij de wijziging van artikel 7, vierde lid ARAR is er voor gekozen om deze aanstellingsvorm als uitgangspunt te blijven hanteren bij de invoering van de aanstelling in algemene dienst van het rijk voor alle rijksambtenaren vanaf hoofdgroep V BBRA 1984. Hierdoor ontdekt het tot aanstellen bevoegde gezag geen wijziging (d.w.z. tot schaal 15 de ministers en daarboven de Kroon). Dat betekent dat (tot S.15) iedere minister bevoegd zal zijn tot aanstelling (en ontslag) in algemene dienst bij het rijk, met daarbij een tewerkstelling in een bepaalde functie bij zijn departement.

Overgang van het ene naar het andere departement vindt alsdan plaats door middel van een overplaatsingsbesluit (i.p.v. ontslag gevolgd door een nieuwe aanstelling).

De in 1987 ingevoerde aanstelling in algemene dienst van het rijk voor ambtenaren in hoofdgroep VI gold blijkens de nota van toelichting niet voor ambtenaren werkzaam bij de Hoge Colleges van Staat. Thans is er voor de duidelijkheid voor gekozen om deze uitzondering op te nemen in de tekst van de regeling.

Artikel I, onderdelen F, G, H en O en artikel III, onderdelen E, F, G en N

Deze wijzigingen betreffen technische aanpassingen van het ARAR die logischerwijze voortvloeien uit de intrekking van het AOB.

Artikel I, onderdeel J en artikel III, onderdeel I

Op de ambtenaar die is aangesteld voor het verrichten van enkele diensten waarbij per dienst een beloning wordt vastgesteld, is het BBRA 1984 niet van toepassing. Het is daarom noodzakelijk in het ARAR de grondslag te leggen voor het vaststellen van de beloning per geval of voor elke te verrichten dienst. Het onderhavige artikel strekt daartoe.

Artikel I, onderdeel L, artikel II, onderdeel C, artikel III, onderdeel K

In dit artikel is bepaald dat oudere ambtenaren kunnen opteren voor een bijzondere vorm van een verminderde werktijd, met behoud van hun arbeidsduur. Ambtenaren van 57 jaar en ouder, die minimaal 5 aaneengesloten jaren in dienst zijn van het rijk en langer werken dan 32 uur per week kunnen 32 uur per week gaan werken.

Ambtenaren van 61 jaar en ouder kunnen eveneens hun werktijd van meer dan 24 uur per week terugbrengen tot 24 uur per week. Daarbij is niet van belang of de ambtenaar daarvoor een volledige werktijd van 38 uur had, reeds in deeltijd werkte of reeds gebruik had gemaakt van de

PAS met een tot 32 uur teruggebrachte werktijd. Wanneer reeds eerder gebruik is gemaakt van de PAS geldt de referte-eis van 5 jaar niet. Deze geldt slechts voor de eerste aanvraag tot deelname.

Het is aanbevelenswaardig om een werktijdregeling te treffen waarbij de verdeling van de uren over de week in 4 respectievelijk 3 dagen plaatsvindt. De reden hiervoor is dat herbezetting hierdoor doelmatig en efficiënt kan plaatsvinden. Het is immers niet de bedoeling dat de werkdruk voor anderen toeneemt als gevolg van de PAS. Daarnaast betekent een vierdaagse werkweek een beperking van de mobiliteit voor wat betreft woon/werkverkeer.

Een ambtenaar kan deelnemen aan de PAS indien en voor zolang het dienstbelang zich hiertegen niet verzet.

Wanneer de ambtenaar gebruik maakt van de PAS voor 32 of 24 uur heeft hij geen ADV-dagen. Deze uren geven immers de feitelijke werktijd aan en niet de gemiddelde arbeidsduur.

In het vierde lid is bepaald dat de ambtenaar voor de uren dat hij geen dienst verricht, geacht wordt met verlof te zijn. Deze bepaling is opgenomen in verband met artikel C1, derde lid, van de Algemene Burgerlijke Pensioenwet. Hierin wordt (voor zover van belang) bepaald dat wanneer de ambtenaar in geval van verlof niet in volledig genot is van zijn inkomsten zijn ambtelijk inkomen is het ambtelijk inkomen dat voor hem zou hebben gegolden wanneer hij geen verlof zou hebben genoten. De ambtenaar die deelneemt aan de PAS heeft een ambtelijk inkomen van 100%, waarop een inhouding plaatsvindt vanwege een verminderde werktijd. Door in de ARAR-bepaling de niet-gewerkte uren als verlofuren te beschouwen, wordt derhalve bereikt dat onomstotelijk vastligt dat de pensioenopbouw van de ambtenaar die deelneemt aan de PAS doorloopt alsof hij niet deelneemt aan de PAS. De PAS heeft derhalve geen invloed op het pensioen.

In het zesde lid is een basisbepaling voor een anticumulatie-regeling opgenomen. De ministeriële regeling ter uitvoering van deze bepaling komt er kortweg op neer dat in eerste instantie alle nieuwe of extra neveninkomsten vanaf het moment van deelname aan de PAS, gekort worden op het salaris na de inhouding vanwege de PAS. Deze korting kan echter nooit meer bedragen dan het verschil tussen het salaris na de PAS-inhouding en het salaris dat een deeltijdwerker met een gelijk aantal werkuren verdient. De ambtenaar die deelneemt aan de PAS moet immers in elk geval salaris ontvangen voor de door hem feitelijk gewerkte uren. De reden voor het creëren van een anticumulatieregeling is om te voorkomen dat de ambtenaar de nieuw verworven, gedeeltelijk doorbetaalde, vrije tijd invult door extra werkzaamheden bij een andere werkgever waardoor van een vermindering van de werkbelasting niet langer sprake is.

Artikel I, onderdeel P

Een logisch gevolg van de invoering van de aanstelling in algemene dienst van het rijk is dat de ambtenaar die is aangesteld in algemene dienst van het rijk slechts een reorganisatie-ontslag kan worden gegeven indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken hem «binnen de rijkdienst» ander passend werk op te dragen. Zeker om te benadrukken dat de rijkdienst als één concern dient te worden beschouwd, waardoor de symbolische en psychologische werking van de aanstelling in algemene dienst van het rijk wordt versterkt. Aan het tweede lid van artikel 96 is toegevoegd dat een reorganisatie-ontslag slechts kan plaatsvinden, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken de ambtenaar die is aangesteld in algemene dienst

van het rijk «binnen de rijksdienst» ander passend werk op te dragen. Overigens is er op grond van artikel 2 van het Besluit sociaal beleidskader rijksoverheid 1991 reeds een inspanningsverplichting om een ambtenaar wiens functie ten gevolge van een reorganisatie wordt opgeheven, binnen een periode van 12 maanden tenminste éénmaal een passende functie aan te bieden al dan niet binnen het gezagsbereik van de betrokken minister.

Artikel IV, onderdeel A

De in dit artikel aangeduide wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 is gerelateerd aan de in artikel I, onderdeel J aangeduide wijziging. Waar het in het ARAR mogelijk wordt iemand aan te stellen voor het verrichten van enkele diensten, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld, dienen de regelingen die betrekking hebben op salariering etc. niet op dergelijke ambtenaren van toepassing te zijn.

Artikel IV, onderdeel B

Ingevolge het BBRA 1984 wordt aan de ambtenaar hetzij een vast salaris, hetzij een salarisschaal toegekend. Ingeval de ambtenaar in deeltijd werkt stelt het eerste lid van artikel 11 dat het salaris wordt vastgesteld op een evenredig deel van het salaris bij volledige werktijd. Deze bepaling is niet bruikbaar in de situatie van de oproepkracht, waarin immers per periode dat gewerkt wordt tevens wordt vastgesteld hoeveel uren in die periode dienst moet worden verricht. Het is daarom noodzakelijk in het tweede lid van artikel 11 van het BBRA 1984 neer te leggen dat in deze gevallen het salaris wordt bepaald op een bedrag per gewerkt uur. Uiteraard dient bij de vaststelling van dit bedrag wel nadrukkelijk rekening te worden gehouden met de aard en niveau van de te verrichten werkzaamheden. De onderhavige wijziging, waarin een verwijzing is opgenomen naar artikel 5, tweede lid, voorziet hierin.

Artikel IV, onderdeel D

Deze wijziging betreft het aanbrengen van een onderscheid in de vergoeding voor onregelmatige dienst op zondag of op een feestdag als bedoeld in artikel 21, vijfde lid, van het ARAR, Eerste Paasdag en Eerste Pinksterdag (hieronder vallen niet Goede Vrijdag en de vijfde mei). Het werken op één van deze feestdagen kan als een zwaarderwegend inconveniant worden beschouwd dan het werken op een gewone zondag. Het is derhalve billijk hier ook een hogere vergoeding tegenover te stellen. Het percentage van 100 spoort met vergelijkbare vergoedingen in de marktsector. Deze maatregel werkt na inwerkingtreding terug tot en met 1 januari 1993.

Artikel IV, onderdeel E

In het eerste lid wordt tot uitdrukking gebracht dat het om ambtenaren moet gaan die in roosterdienst werken. Evenals bij overwerk dient er sprake te zijn van een opdracht van het bevoegde gezag. Uiteraard dient het bevoegd gezag een dergelijke opdracht uitsluitend te geven indien het dienstbelang dit onvermijdelijk maakt; een lichtvaardig gebruik van het verschuiven van werktijden dient te worden voorkomen.

Van een verschoven uur is slechts sprake indien binnen dezelfde werkperiode een uur vrij is gegeven. Anders wordt het aantal per werkperiode vastgestelde arbeidsuren overschreden waardoor sprake is van overwerk in plaats van verschuiving.

Slechts het kort tevoren wijzigen van het rooster wordt als een reëel inconveniënt beschouwd. Het tweede lid voorziet daarin.

Bij de vaststelling van de hoogte van de toelage in het derde lid is gekozen voor een uniform percentage. Het inconveniënt waarvoor de vergoeding wordt gegeven betreft de plotselinge verschuiving van werktijden. Een dergelijke verschuiving brengt ongemak met zich mee in de privé-sfeer (verschuiving van afspraken etc.) en voor dat ongemak wordt de toelage toegekend. Op welke dag of welk tijdstip die verschuiving plaatsvindt speelt daarbij geen rol. Voor het verrichten van arbeid op deze verschoven uren wordt uiteraard wel rekening gehouden met dag en tijdstip. Indien op ongebruikelijke uren gewerkt moet worden ontvangt de ambtenaar daarvoor, naast de verschuivingstoelage, een vergoeding voor onregelmatige dienst als bedoeld in artikel 17 van het BBRA 1984.

Ter verduidelijking van de toepassing van de regeling wordt het volgende opgemerkt.

Wanneer in één werkperiode sprake is van zowel overwerk als van verschoven werktijden doet zich de vraag voor, welke uren als overuren en welke als verschoven uren moeten worden vergoed. Om dat te kunnen bepalen is het noodzakelijk eerst het totale aantal uren vast te stellen waarop binnen de werkperiode in afwijking van de werktijdregeling is gewerkt. Vervolgens dient te worden nagegaan of in de desbetreffende werkperiode het oorspronkelijke aantal arbeidsuren is overschreden. Voorzover dit het geval is, is er sprake van overwerk. Door het aantal overuren in mindering te brengen op het totale aantal uren waarop in afwijking van het rooster is gewerkt, wordt het aantal verschoven uren verkregen. Bij het vaststellen van de vergoedingspercentages dient te worden begonnen met de toelage voor verschuiving van werktijden.

Voorbeeld

In een bepaalde werkperiode verricht een ambtenaar gedurende 16 uur werkzaamheden buiten de voor hem vastgestelde werktijden. Voor 10 van die uren worden hem binnen dezelfde werkperiode verlof verleend. Er is derhalve sprake van 10 verschoven uren en van 6 overuren. Vanaf het begin van de werkperiode worden nu de eerste 10 uren waarop in afwijking van het oorspronkelijk rooster is gewerkt toegekend volgens de regeling inzake verschuiving van werktijden, de andere 6 uur worden vergoed als overwerk. (Voor de verschoven uren ontvangt de ambtenaar naast de verschuivingstoelage zoals eerder vermeld uiteraard een vergoeding voor onregelmatige dienst).

Artikel IV, onderdelen F en H

Deze technische wijzigingen vloeien voort uit het aanbrengen van onderscheid in de vergoeding voor onregelmatige dienst op zondag of op een feestdag als bedoeld in artikel 21, vierde lid, van het ARAR, zoals vermeld bij artikel IV, onderdeel D.

Artikel VI

Met de wijziging van artikel 1 van het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk worden de bevoegdheden van de Hoge Colleges van Staat beter geregeld. De Hoge Colleges van Staat worden in het Verplaatsingskostenbesluit 1989 voor de toepassing van dat besluit namelijk fictief gelijkgesteld aan ministers. De wijziging van artikel 2, derde lid houdt het volgende in.

Onder a is nu geregeld dat de ambtenaar die door middel van het overleggen van een bon aantoonde een maaltijd in een restaurant te hebben genuttigd en betaald, een fiscaal onbelaste vergoeding ontvangt gelijk aan de normvergoeding voor een diner bij dienstreizen in Nederland ingevolge het Reisbesluit binnenland. Deze vergoeding bedraagt thans f 24,50. Bij deze vergoeding is rekening met de besparing in de privé-uitgaven gehouden. De in het Besluit maaltijdvergoeding overwerk aangebrachte koppeling met de vergoeding voor een diner bij dienstreizen in Nederland blijft derhalve bestaan. Het voordeel hiervan is dat bij een toekomstige nieuwe aanpassing van deze vergoeding wordt voorkomen dat ook een overeenkomstige aanpassing in het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk moet worden aangebracht.

Onder b wordt bepaald dat de ambtenaar die wel een declaratie indient, maar niet door middel van een bon kan aantonen dat hij in een daarvoor bestemde gelegenheid een warme maaltijd heeft genuttigd en betaald, een door Onze Minister van Binnenlandse Zaken vast te stellen vergoeding ontvangt (f 5,-). Aangenomen wordt dan dat weliswaar geen maaltijd in een restaurant is genoten en betaald, maar dat er wel kosten voor een eenvoudige maaltijd zijn gemaakt. Bij de vaststelling van deze vergoeding is eveneens rekening gehouden met de besparing in de privé-uitgaven. De strekking van onderdeel b komt overeen met het huidige vierde lid van artikel 2, dat derhalve kan vervallen.

Artikel VII, onderdelen A en B

Aan deze regeling ligt onder meer het uitgangspunt ten grondslag dat er in algemene zin een redelijk evenwicht behoort te bestaan tussen enerzijds de kosten voor het Rijk van het privé-gebruik van dienstauto's en anderzijds de door ambtenaren voor dat gebruik te betalen vergoedingen. Daarnaast is er van uitgegaan dat de regeling toegankelijk en eenvoudig uitvoerbaar behoort te zijn.

Een en ander heeft geleid tot een regeling waarbij in beginsel iedere ambtenaar voor elke met een dienstauto verreden privé-kilometer eenzelfde bedrag moet voldoen ongeacht de cataloguswaarde van de auto en het aantal verreden kilometers. Een aanvullende voorziening hierop is getroffen bij het zevende lid van het nieuwe artikel 3a van het Besluit Betaling Emolumenten Burgerlijk Rijkspersoneel (BBEBR).

In artikel 1 van het BBEBR wordt in verband hiermee onder meer de omschrijving van het begrip dienstauto opgenomen. Hieronder kan slechts worden begrepen de auto die voor zakelijke doeleinden is aangeschaft, gehuurd of geleast. Dit ter onderscheiding van de situatie bij bijvoorbeeld bedrijven waarbij als secundaire arbeidsvoorwaarde een «auto van de zaak» ter beschikking wordt gesteld. Deze voorwaarde houdt verband met het «verzekerings»aspect voor de met de dienstauto te rijden privé-kilometers. Bij het voldoen aan deze voorwaarde draagt het rijk als «eigen-risico-drager» ook het risico voor schade aan de auto tijdens het privé-gebruik. Bij het verlenen van de in het nieuwe artikel 3a, eerste lid, van het BBEBR bedoelde toestemming zal uiteraard dit aspect mede in de overwegingen moeten worden betrokken. Het spreekt vanzelf dat in voorkomend geval met toepassing van artikel 66 van het ARAR eventueel verhaal van schade op de ambtenaar kan plaatsvinden.

Artikel VII, onderdeel C

In het eerste lid van het nieuwe artikel 3a van het BBEBR is bepaald dat voor het privé-gebruik van een dienstauto schriftelijke toestemming van de betrokken minister vereist is en dat voor iedere privé verreden kilometer een bepaald bedrag verschuldigd is. De vaststelling en aanpassing van dit bedrag per kilometer geschiedt door de Minister van

Binnenlandse Zaken. Dat bedrag zal gelijk zijn aan 3/5 deel van het maximaal fiscaal-vrij te vergoeden bedrag per autokilometer (thans f 0,52). Het aldus vast te stellen bedrag per privé-kilometer zal veelal voldoende zijn om de meerkosten van het privé-gebruik van een leaseauto die voor dienstgebruik is aangeschaft te bestrijden.

Voor het vaststellen van een maandelijks verschuldigd vast voorschotbedrag als bedoeld in het tweede lid van het nieuwe artikel 3a van het BBEBR kan worden uitgegaan van een schatting van de af te leggen privé-kilometers over een langere periode, bijvoorbeeld over het lopende kalenderjaar of de komende 12 maanden. Er zijn verschillende tijdstippen denkbaar naar aanleiding waarvan de verrekening van daadwerkelijk verschuldigde kosten voor de privé-kilometers kan plaatsvinden, zoals na afloop van ieder kalenderjaar, na beëindiging van een voor het gebruik van de auto afgesloten leasecontract en na beëindiging van de schriftelijke toestemming (als bedoeld in het eerste lid van artikel 3a) voor het privé-gebruik van de dienstauto. Op grond van het derde lid van artikel 3a bepaalt de minister de tijdstippen die aanleiding zijn voor de verrekening met de betrokkene.

In het vierde lid van artikel 3a wordt een aantal kostencomponenten genoemd die naast het bedrag per kilometer voor rekening van de betrokkene blijven. Het gaat hier met name om kosten die verband houden met verwijtbaar handelen of nalaten dat aan de betrokkene kan worden toegerekend alsmede met de persoonlijke voorkeuren van de betrokkene.

Op grond van het vijfde lid van artikel 3a kan door de dienst geleden schade worden verhaald indien deze schade de ambtenaar kan worden verweten dan wel is veroorzaakt door een ander wiens handelen aan de ambtenaar kan worden toegerekend. Hier kan in het bijzonder worden gedacht aan een gezinslid dat de auto bestuurt.

Het zesde lid van artikel 3a biedt aan de ministers de mogelijkheid nadere regels te stellen ter verrekening van door de leasemaatschappij in rekening gebrachte kosten vanwege een tussentijdse beëindiging van een leasecontract van een dienstauto.

Met deze bepaling kan het bevoegde gezag de betreffende kosten geheel dan wel gedeeltelijk op een betrokkene verhalen. Dit kan redelijk worden geacht in die situaties waarin met een betrokkene afspraken zijn gemaakt over het gebruik van de auto gedurende een bepaalde periode en betrokkene deze afspraken om hem moverende dan wel hem verwijtbare redenen niet nakomt.

In het zevende lid van artikel 3a is een voorziening opgenomen voor de gevallen waarin aan de betrokkenen een zekere keuzevrijheid wordt gelaten met betrekking tot de cataloguswaarde van de ter beschikking te stellen dienstauto. Indien het bedrag daarvan uitgaat boven het terzake gebruikelijke voor een dienstauto, wordt het billijk geacht dat alle daarmee verband houdende meerkosten, ook die voor de zakelijke kilometers, bij de betrokkene in rekening worden gebracht. De uitwerking van deze verhaalsmogelijkheid wordt overgelaten aan de departementen waar zich evenvermelde keuzevrijheid voordoet.

Artikel VII, onderdeel D

Het eerste lid van artikel 4 is zodanig uitgebreid dat de mogelijkheid om in bijzondere gevallen een afwijkende regeling te treffen in het

vervolg evenzeer geldt ten aanzien van de verrekening voor het privé-gebruik van dienstauto's.

Ook het tweede lid van artikel 4 is met het oog op de invoering van de bepalingen aangaande de verrekening van het privé-gebruik van dienstauto's verruimd.

Van kracht blijft dat afwijkende regelingen bedoeld in het eerste en tweede lid van artikel 4 bij gemeenschappelijk besluit van de betrokken minister en de Minister van Binnenlandse Zaken worden getroffen (derde lid van artikel 4).

Naast de opname van de regeling ter verrekening van autokosten strekt deze wijziging er voorts toe artikel 3, tweede lid, van het BBEBR te laten vervallen. De betreffende bepaling die nog was opgenomen ten behoeve van verpleegkundig personeel in academische ziekenhuizen, vindt geen toepassing meer, omdat het BBEBR op betreffend personeel niet meer van toepassing is.

Artikel VIII

In het besluit van 12 januari 1966, houdende aanwijzing van personen bedoeld in de artikelen B1, B2 en B3 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, die geen ambtenaar zijn, alsmede van personen, bedoeld in artikel B1, tweede lid, onder b en c, van de Algemene burgerlijke pensioenwet, die ambtenaar zijn (Stb. 1966, 8) worden onder andere personen of groepen van personen genoemd die uit hoofde van de korte duur van hun dienstverhouding, of hun bijzondere arbeidsvoorwaarden of de bijzondere aard van hun werkzaamheden geen ambtenaar in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet (ABP-wet) zijn.

Twee van deze groepen zijn de seizoenwerkers en degenen die in het kader van een arbeidsbevorderende maatregel in dienst zijn genomen. In beide gevallen geldt thans dat indienstneming moet zijn geschied krachtens een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht. Vanaf 1 januari 1993 zullen ook deze groepen van personeelsleden een ambtelijke aanstelling krijgen. De consequentie daarvan zou kunnen zijn dat alsdan een ambtenaarschap in de zin van de ABP-wet ontstaat. De onderhavige bepaling beoogt een dergelijk ongewenst gevolg van de opheffing van het AOB te voorkomen.

Artikel XI

Ambtenaren die wel onder de werking van het ARAR vallen, maar die overigens niet onder de sector burgerlijk rijkspersoneel, doch onder de sector rechterlijke macht vallen voor wat betreft de samenstelling van hun arbeidsvoorwaardenpakket, worden door middel van deze bepaling uitgezonderd van de werking van de PAS. Het betreft leden van het openbaar ministerie, gerechtsauditeurs en rechterlijke ambtenaren in opleiding.

Artikel XII

Deze bepaling regelt dat alle rijksambtenaren vanaf hoofdgroep V van het BBRA 1984 die op het moment van de inwerkingtreding van dit besluit nog niet in algemene dienst van het rijk zijn aangesteld, op het moment van inwerkingtreding van dit besluit in algemene dienst van het rijk zijn aangesteld. De desbetreffende ambtenaren zullen hierover schriftelijk geïnformeerd worden.

Artikel XIII

Toelagen op grond van artikel 12b of 18b van het BBRA 1984, die voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit reeds waren toegekend, kunnen voor de periode waarvoor zij waren toegekend, of indien zij voor langer dan drie jaar of voor onbepaalde tijd waren toegekend, tot uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van dit besluit, gehandhaafd blijven. Een en ander voor zover zij niet reeds voor het verstrijken van die periode zijn ingetrokken. Indien vervolgens opnieuw een toelage wordt toegekend kan dat uitsluitend onder toepassing van de huidige bepalingen (d.w.z. niet meer voor onbepaalde tijd en voor wat betreft artikel 12b uitsluitend tot een percentage van ten hoogste 10).

Artikel XIV

Zoals in het algemeen gedeelte van deze toelichting inzake de intrekking van het AOB is vermeld ligt het in de bedoeling dat na de inwerkingtreding van dit besluit enige tijd de gelegenheid wordt geboden om de huidige arbeidsovereenkomsten aangegaan krachtens het AOB te vervangen door een aanstelling krachtens het ARAR. Dit betekent dat het AOB en een drietal bepalingen in het ARAR nog enige tijd in stand moeten blijven, omdat anders een lacune ontstaat. Het vijfde lid van dit artikel voorziet daarin. Wel is het de bedoeling dat vanaf de inwerkingtreding van dit besluit geen nieuwe dienstverhoudingen krachtens het AOB worden aangegaan. Datzelfde geldt voor het verlengen van bestaande arbeidscontracten.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. I. Dales